

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 11P/165/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115229445
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinárčsiková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7115229445.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Denisou Novotnou Mlinárčsikovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú G. C., T.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťa rodičov matka: Z. U., T.. X.X.XXXX, H. D. XX, Y. a otec: J. C., T.. X.XX.XXXX, H. D. XX, Y., zast. JUDr. Ondrej Lučivjanský, advokát Advokátskej kancelárie so sídlom Murgašova 3, Košice, v konaní o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností takto

r o z h o d o l :

Mal. G. C., T.. XX.X.XXXX z v e r u j e do osobnej starostlivosti otca, ktorý ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Matka je p o v i n n á prispievať na výživu mal. G. C., T.. XX.X.XXXX vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného predpisu od právoplatnosti rozsudku do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca.

Matka je o p r á v n e n á stretávať sa s maloletým dieťaťom nasledovne:

Každú párnú sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod., každú párnú nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod., počas Vianočných sviatkov 24.12. od 9.00 hod. do 12.00 hod., 27.12. od 9.00 hod. do 15.00 hod., Veľkonočná nedeľa od 11.00 hod. do 16.00 hod..

Matka maloleté dieťa p r e v e z m e v stanovené dni a hodiny pred bytom otca, kde jej tento dieťa odovzdá a vráti mu ho na tom istom mieste v stanovený deň a hodinu.

Týmto rozsudkom m e n í rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P/161/2009 zo dňa 5.11.2009.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania

o d ô v o d n e n i e :

Otec návrhom doručeným súdu dňa 3.11.2015 žiadal, aby zveril mal. G. C., T.. XX.X.XXXX do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazal prispievať na jej výživu sumou 50 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku do budúca. Úpravu styku určiť nežiadal.

Súčasne otec požiadal o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by zveril mal. G. C., T.. XX.X.XXXX do jeho osobnej starostlivosti.

Okresný súd Košice I uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým zveril mal. G. C., T.. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal prispievať na jej výživu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.1.2016.

Matka s návrhom nesúhlasila. Maloleté dieťa žiadala zveriť do svojej osobnej starostlivosti a otca zaviazat' prispievať na jej výživu sumou 60 Eur mesačne.

Kolízny opatrovník po prešetrení pomerov v rodine maloletého dieťaťa písomným podaním doručeným dňa 23.5.2016 navrhuje zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti otca, výživné určiť s prihliadnutím na odôvodnené potreby dieťaťa ako na príjmové majetkové, schopnosti, možnosti na strane matky. Styk upraviť na každú páru sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každú páru nedeľu od 9.00 hod. do 13.00 hod., pričom uvedený interval styku dosiaľ realizoval aj počas letných prázdnin. Počas vianočných sviatkov dňa 24.12. od 9.00 hod. do 12.00 hod., dňa 27.12. od 9.00 hod. do 15.00 hod. a Veľkonočnú nedeľu od 11.00 hod. do 16.00 hod.. Kolízny opatrovník poukázal na nezodpovedné správanie matky, ktoré už bolo v čase nariadenia predbežného opatrenia. Matka pred pojednávaním si zabezpečí bývanie formou prenájmu, následne nájomné neplatí. Kolíznemu opatrovníkovi matka uviedla, že nájomné bude platiť z rodičovského príspevku a z výživného, ktoré jej platí otec na narodené dieťa vo výške 250 Eur mesačne.

Vyživovacia povinnosť bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P/161/2009 zo dňa 5.11.2009. Maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, výživné zo strany otca bolo určené za obdobie od 1.9.2008 do 31.10.2009 vo výške 24,50 Eur mesačne a od 1.11.2009 do budúca vo výške 50 Eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5.1.2010. V čase súdneho rozhodnutia otec maloletej pracoval od 2.11.2009 vo firme Q. Y. ako skladník so základným platom 415 Eur brutto. Žil u svojej matky, ktorej ničím neprispieval. Matka v čase posledného rozhodnutia bola nezamestnaná, poberala dávku sociálnej pomoci vo výške 221 Eur. Žila v spoločnej domácnosti so svojim priateľom, ktorý zarábala 350 Eur mesačne. Maloletá navštevovala materskú škôlku.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 18P/154/2012 zo dňa 24.4.2014 bolo zvýšené výživné zo strany otca na maloleté dieťa zo sumy 50 Eur mesačne na 60 Eur mesačne od 1.9.2012 do budúca.

Z výpovede otca súd zistil, že tento nadobudol dojem, že matka sa nedokáže postarať o potreby maloletej dcéry, nakoľko nemala zabezpečené náležité bývanie ani prácu. Podľa jeho vedomostí sa na adresu trvalého bydliska nezdržiavala a prespávala na rôznych ubytovniach, opakovane nadväzovala krátkodobé známosti, u ktorých sa istý čas zdržiavala a bývala. V poslednom čase deklarovala snahu vycestovať so svojim aktuálnym priateľom do cudziny, čo zdôvodnila hľadaním zamestnania.

Matka nebola schopná zabezpečiť riadnu výživu ani výchovu pre mal. G., o čom svedčil stav, že od septembra 2015 kedy začal nový školský rok ponechala maloletú s návrhom, že nemá finančné prostriedky a ani miesto kde by mohla bývať. Mal. G. žije od uvedeného obdobia s otcom, pričom zabezpečuje výchovu, hradí všetky jej potreby spojené s výchovou a výživou. Otec bol nútený zakúpiť osobné veci pre maloletú, ošatenie, obuv, hračky, nakoľko matka o všetky tieto veci prišla, bola nútená vysťahovaná z podnájmu pre nezaplatenie nájomného.

Otec uviedol, že matka má aj ďalšie dieťa mal. J. Y., ktorá bola Okresným súdom Košice II zverená do starostlivosti otca.

Otec je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Podporu v nezamestnanosti pobera vo výške 250 Eur mesačne. S maloletou býva u svojich rodičov, ktorým na bývanie, stravu prispieva sumou 100 Eur mesačne.

Mal. G. má 11 rokov, je žiačkou 4. triedy základnej školy. Začiatkom školského roka otec zabezpečil školské potreby a pomôcky. K ďalším výdajom patrí školská jedáleň 10 Eur, t.j. v súčasnosti 1 Eur, MHD 10 Eur, poplatok za družinu 11 Eur, krúžok 2 Eur - tvorivé dielne. Maloletá má diagnostikovanú alergiu a výdavky v sume 100 Eur a to rôzne spreje, kvapky, lieky, rámy na okuliare a dioptrické sklá 100 Eur, oblečenie, obuv 50 Eur.

Matka na výživu maloletej od podania návrhu ani na základe predbežného opatrenia žiadnou sumou neprispela. Maloletú od apríla nevidela.

Z výpovede matky súd zistil, že dňa 1.5.2016 jej pribudla vyživovacia povinnosť k mal. Y. U.. V dňoch od 6.5.2016 do 6.6.2016 bola v Nitre u svojej rodiny. V súčasnosti býva na adrese Y. XX, Y.. Príjem matky tvorí rodičovský príspevok vo výške 200 Eur mesačne, prídavky na dieťa 23,50 Eur mesačne a dohoda o výživnom, pričom otec mal. Y. prispieva sumou 250 Eur mesačne. Okrem mal. Y. a G. má vyživovaciu povinnosť k mal. J. Y., T.. XX.X.XXXX.

Matka má výdavky v súvislosti s platením prenájmu 200 Eur mesačne a iné výdavky v súvislosti so stravou a domácnosťou, výdavky na mal. Y.Á..

Matka potvrdila, že výživné na mal. G. neplatila z dôvodu, že bola v hmotnej núdzi a nemala možnosť platiť. Mal. G. videla v škole. Matka uviedla, že otec jej bráni v kontakte s maloletou.

Otcovi je vyplácaná dávka v nezamestnanosti vo výške 244,30 Eur mesačne.

Podľa ust. § 26 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa ust. § 36 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.6) <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20160101>> Ustanovenia § 24 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20160101>>, § 25 a 26 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20160101>> sa použijú primerane.

Podľa ust. § 62 ods. 1,2,3,4,5 citovaného zákona, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 65 ods. 1 citovaného zákona, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa ust. § 75 ods. 1,2 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 ods. 1 citovaného zákona, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa ust. § 78 ods. 1 citovaného zákona, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Pri rozhodovaní o právach a povinnostiach rodičov k mal. dieťaťu súd prihliadol na to, aby sa rešpektovalo právo mal. dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Súd prihliadol aj na to, u ktorého z rodičov sú lepšie predpoklady pre riadny vývoj, výchovu a celkovú starostlivosť o mal. dieťa a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že tieto podmienky má vytvorené u otca. Prihliadol aj na tú skutočnosť, že otec sa podieľa na výchove a výžive dieťaťa. Prihliadol na citové väzby a vývinové potreby a dospel k záveru, že otec bude schopný zabezpečiť aj v budúcnosti stabilné výchovné prostredie pre dieťa. Z uvedeného dôvodu súd zveril mal. dieťa do osobnej starostlivosti otca, ktorý ju bude zastupovať a spravovať majetok. V ďalšom zbral súd do úvahy ak správu kolízneho opatrovníka, ktorý šetril pomery na strane matky. Poukázal na celkové správanie matky a riešenie bytovej situácie tesne pred pojednávaním. Matka si síce zabezpečila bývanie aj na adrese Q. X D. Y. pričom za prenájom neplatila. Takéto správanie matky súd považuje za účelové a nie v záujme maloletého dieťaťa.

Vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinno-právnych vzťahov. Je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje jeden z dvoch základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti deťom. Povinnými subjektmi sú rodičia dieťaťa t.j. matka a otec. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov sa pri rozhodovaní posudzuje vždy samostatne za každého z nich. Pokiaľ tu tiež rodičia spolu žijú a spoločne sa dobrovoľne podieľajú na nákladoch rodiny a zabezpečovanie výživy jej členov, potom súd o určení vyživovacej povinnosti k deťom nemá oprávnenie rozhodovať. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má ale niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení napr. bývania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení ako bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod. a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Jednoznačne tak životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Miera životnej úrovne je objektívne zisiteľná rôznymi dôkazmi, môže ju preukázať napr. výška mesačných nákladov rodiča a to súhrnne alebo jednotlivé položky. Vodiacom zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka, nemá ju možnosť zvyšovať, je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Rozdiel úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat' povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovanie bytových potrieb dieťaťa. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia.

Základnou podmienkou určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku. Výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojovanie jeho potrieb. Medzi tieto základné patrí: bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školských povinností, preprava, poplatky, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Pri stanovení konkrétnej výšky priemerných mesačných nákladov na dieťa a to určenie jeho miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov. Na strane každého povinného sú v tomto prípade jeho zárobky, sú jeho zárobkové schopnosti a možnosti, majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností, plnenie vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa, domácnosť,

plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určenými súdnym rozhodnutím. Miera vyživovacej povinnosti rodičov k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je zákonnou povinnosťou rodičov. Plnenie vyživovacej povinnosti by malo byť spravidla dobrovoľné. Jej úprava súdnym rozhodnutím býva spravidla následkom nezhôd v osobnej sfére dotknutých účastníkov. Všeobecnými kritériami pre určenie výšky výživného na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného schopnosti, jeho možnosti a majetkové pomery.

Súd podrobným a dôsledným zisťovaním pomerov pri určení vyživovacej povinnosti dospel k záveru, že výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na maloleté dieťa je primerané. Pri určovaní výšky výživného vychádzal zo zárobkových možností a schopností oboch rodičov, z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, pričom prihliadol na počet vyživovacích povinností na strane matky ako i na strane otca, na osobnú starostlivosť otca o maloleté dieťa a dospel k presvedčeniu, že takto upravené výživné je primerané a matka ním môže prispievať na výživu dieťaťa bez ohrozenia svojich potrieb a domácnosti. Maloleté dieťa navštevuje základnú školu. Otec má náklady spojené s jej výchovou, výživou, ošatením, záujmovou činnosťou. Ďalej súd zohľadnil skutočnosť, že obaja rodičia sú nezamestnaní, pričom príjem otca je dávky v hmotnej núdzi vo výške 244,30 Eur a matka poberá rodičovský príspevok vo výške 200 Eur mesačne a rodinné prídavky na jedno maloleté dieťa. Príjem matky tvorí výživné zo strany otca na mal. Y. U., T. X.X.XXXX. Pri posúdení pomerov účastníkov, vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení rozsudku a z nich vyplývajúcich zásad je primerané reálnym zárobkovým schopnostiam a možnostiam odporcu. Súdom stanovené výživné zohľadňuje len základnú mieru nevyhnutných potrieb maloletého dieťaťa ale vychádzajúc z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého odôvodnené potreby maloletého dieťaťa nie sú jediným zákonným kritériom pre určenie výživného, pretože okrem nich je potrebné zohľadniť aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ktoré podmieňujú mieru uspokojenia, resp. sú vždy limitujúcim kritériom vo vzťahu k uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa. Ďalej súd poukazuje na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú zákonnú povinnosť ako aj na ods. 5 tohto zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Súd je toho presvedčený, že otec mal v rozhodnom období finančné prostriedky na uspokojovanie vlastných potrieb v rozsahu zodpovedajúcom minimálne bežnému štandardu, preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby aspoň tento štandard poskytol maloletému dieťaťu formou výživného, čo je v súlade s požiadavkou, že dieťa rodičia, ktorého nežijú spolu, má mať takú životnú úroveň ako keby spolužitie existovalo. Dieťa má zo zákona právo na výživu, ide o jeho zákonný nárok. Rodičom je uložená povinnosť plniť ich zákonnú povinnosť, pričom základ vyživovacej povinnosti rodičov k mal. deťom je zakotvený v rámci výpočtu zložiek rodičovskej zodpovednosti podľa § 28 ods. 1, písm. a) Zákona o rodine. Každá povinná osoba musí vždy aj keď je to na úkor svojich potrieb zabezpečiť výživu dieťaťa. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča a takisto odôvodnené potreby dieťaťa je potrebné u každého rodiča i dieťaťa hodnotiť jednotlivo. Schopnosti a možnosti rodiča má súd zhodnotiť zo všetkých dostupných objektívnych hľadísk a to najmä z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti jeho uplatnenia v danom regióne. Pri hodnotení majetkových pomerov rodiča, je potrebné vychádzať nielen z jeho vykazovaného príjmu ale z celkovej hodnoty ním nadobudnutého majetku ako napr. nadobudnuté nehnuteľnosti, hnutelné veci, ktorého prejavom môže byť aj nákladný spôsob života indikujúci ďalšie nedoložené príjmy. Zásadným je pravidlo podieľania sa dieťaťa na životnej úrovni rodičov. Pri určení výživného súd prihliadol i na to, ktorí z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Uvedené činnosti jedného z rodičov môžu sčasti alebo v plnom rozsahu pokryť jeho zákonnú vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu vrátane vyživovacej povinnosti stanovenej v minimálnom rozsahu. Z povahy výživného a z dôvodu, že vyživovaciu povinnosť je možné plniť rôznou formou (peňažné plnenie, vecné plnenie, osobná starostlivosť a pod.) vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti nie je možné kvantifikovať úplne presnou peňažnou sumou, vždy pôjde o viac či menej približný odhad, pričom úlohou súdu je autoritatívne nastaviť zákonné a čo najviac spravodlivé riešenie.

Súd v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine dôsledne zohľadnil obidve základné hľadiská pre určenie výživného, ktorými sú odôvodnené potreby oprávneného na jednej strane a schopnosti a možnosti povinného na strane druhej, pretože obidve hľadiská spolu veľmi úzko súvisia a vzájomne sa podmieňujú, a preto ich nemožno vykladať jedno bez druhého, alebo izolovane sa zamerať na jednotlivé skutočnosti tvoriace súčasť iba jedného z týchto kritérií. Vychádzajúc zo zákonného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine a z neho vyplývajúcich zásad dospel k presvedčeniu, že výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na maloleté dieťa je primerané.

Podľa ust. § 25 ods. 1,2 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Výrok rozsudku týkajúci sa úpravy styku matky s maloletým dieťaťom sa viaže na ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine. Ide zásadne o úpravu styku toho z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. V tomto prípade ide o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom.

Úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič je dobrým rodičom. Starostlivosť a výchova o maloleté deti predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletých detí. V procese socializácie maloletých detí je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi, nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctiť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť je prikázaná obom rodičom. Záujem maloletého dieťaťa na stretávaní sa s matkou súd vidí v potrebe udržiavaniach vo vzťahu medzi rodičom a maloletým dieťaťom, v zmysle chápania ho, ako vzoru a authority, ktorý s rastúcim vekom detí, budú nadobúdať širšie rozmery (nález ÚS ČR vo veci II. ÚS363/03). Rovnako si je potrebné uvedomiť potrebu spolupôsobenia rodiča - matky na maloleté dieťa. Pôsobenie oboch rodičov na deti je najmä z hľadiska súčasného pubertálneho vývinového štádia dieťaťa nanajvyš vhodné. Pri výkone styku rodiča s maloletým dieťaťom je nevyhnutné vziať na zreteľ zodpovednosť otca, aby v záujme maloletej na ňu pozitívne vplýval a viedol k pozitívnemu vzťahu k matke. Dôležitá úloha matky v živote maloletej je nepopierateľná, preto je úlohou otca, vhodne na tieto pôsobiť a zdôrazňovať dôležitosť stretávanie sa s druhým rodičom. Prípravou na styk matky s dieťaťom sa nerozumie len fyzická príprava otca, ktorý má zabezpečiť dieťaťu veci na oblečenie a pod., ale aj určitá psychická pomoc a psychická príprava na stretávanie sa s druhým rodičom.

Podľa ust. § 24 ods. 4, Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby i vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom.

Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Súd je toho názoru, že rodičovská vyspelosť, zodpovednosť a empatia vo vzťahu k chápaniu citových potrieb na rovnakej úrovni, zaručuje bezproblémový výkon styku s maloletými deťmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže rodičia maloletého dieťaťa nie sú schopní sa dohodnúť, rozhodol autoritatívne súd s tým, že presne vymedzil čas a miesto odovzdania prevzatia dieťaťa oprávneným rodičom a povinnosť druhého rodiča dieťa na stretávanie riadne pripraviť. Právo styku vychádza z Ústavy SR, keď v zmysle článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti aj výchova je právom rodičov. Deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Na základe uvedeného je súd toho názoru, že je v záujme tak matky ako i maloletého dieťaťa, aby naďalej boli zachované ich rodinné vzťahy s prihliadnutím na vek maloletého dieťaťa.

O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 146 ods. 1, písm.a/ O.s.p., kedy žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom súdu, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)